

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.326 van 5 december 2002
in de zaak A. 48.102/X-9141.**

In zake : André DE JONCKHEERE,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat H.L. STRYCKERS,
 kantoor houdende te 3510 HASSELT,
 Diestersteenweg 198-200

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Executieve, thans de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 271.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André DE JONCKHEERE op
31 augustus 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing
van 15 juni 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke
Ordering en Binnenlandse Aangelegenheden houdende vernietiging van de beslissing
van 26 april 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant
waarbij hem de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen van een woning
aan de Abstraat 126 te Overijse;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 15 september 1999 die de neerlegging
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de
regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H.L. STRYCKERS, die verschijnt voor verzoeker, van en Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestreden beslissing overweegt wat volgt :

"Overwegende dat het betrokken perceel volgens de bepalingen van het bij koninklijk besluit dd. 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is gelegen in het natuurgebied; dat luidens de bepalingen van artikel 13 van het koninklijk besluit dd. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen in deze gebieden jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk; dat het project in se in strijd is met een dusdanige bestemming";

Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 10 van de stedenbouwwet en artikel 129 van de Grondwet, en met toepassing van artikel 107 van de Grondwet;

Doordat de tegenpartij zich in de bestreden beslissing steunt op de bestemming als natuurgebied in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse voor de eigendom van beroeper;

Terwijl de voorschriften van dit gewestplan beroeper niet tegenstelbaar zijn, gezien het gewestplan niet regelmatig en in de vormen door de wet bepaald werd bekendgemaakt, daar de orthofotoplannen met de bestaande toestand tot op heden nooit in elk gemeentehuis van het door het gewestplan bestreken gebied werden neergelegd ter inzage;

En terwijl artikel 107 van de Grondwet de rechterlijke macht gebiedt een onwettig besluit zoals een niet regelmatig bekendgemaakt gewestplan buiten toepassing te laten";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"(...)

Verzoeker blijft in gebreke aan te tonen waarin de preciese onregelmatigheid zou bestaan en geeft alleszins impliciet te kennen dat in de gemeente Overijse de orthofotoplannen wel ter inzage werden neergelegd.

Daarenboven tast een onvolledige of gebrekkige bekendmaking van een verordening of een beschikking op zichzelf de wettigheid van die bestuurshandeling niet aan. Wanneer dan die bestuurshandeling een verordening van algemeen bestuur is in de zin van art. 129 van de Grondwet is het enige gevolg van een onvolledige of gebrekkige bekendmaking dat die verordening niet verbindend is, m.a.w. niet kan worden aangevoerd tegen hen die er geen kennis van kregen.

Het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd bekendgemaakt zoals door de wet voorzien bij K.B. van 7.3.1977, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 15.4.1977 en in werking getreden op 30.4.1977";

Overwegende dat verzoeker repliceert :

"Het VLAAMS GEWEST schijnt zich niet bewust te zijn van de vaste rechtspraak van de Raad van State, ingezet met het arrest-Bourgeois (R.v.St. Bourgeois, nr. 21269, 16 juni 1981) en later meermaals in andere arresten bevestigd (o.a. R.v.St. Gram, nr. 25497, 20 juni 1985; R.v.St. Campion, nr. 26317, 27 maart 1986; R.v.St. n.v. Immobiliënnootschap van België, nr. 26736, 26 juni 1986; R.v.St. Cap, nr. 31487, 1 dec. 1988), dat een gewestplan eerst verbindend is voor de rechtsonderhorige wanneer dit op volledige wijze werd bekendgemaakt volgens de vereisten van de stedenbouwwet, d.w.z. inclusief neerlegging van de orthofotoplannen in elke gemeente van het beheersingsgebied van het gewestplan.

Steevast werd door de Raad daarbij de volgende gevolgtrekking gemaakt :

'Dat het bestreden besluit onrechtmatig uitwerking verleent aan een bestemmingsbepaling van het gewestplan en op die manier rechtsgevolgen toekent aan een verordenende bepaling die geen verbindende kracht heeft, dat het besluit de in het middel ingeroepen bepalingen schendt.'

Gelet op de tientallen arresten in dit verband, kan het GEWEST bovendien niet voorhouden dat dit gebrek aan integrale bekendmaking van het gewestplan haar niet kwalijk kan worden genomen.

In het arrest-Cap stelde de Raad daaromtrent immers in niet mis te verstane bewoordingen :

'Dat haar houding dus niet berust op onwetendheid doch integendeel getuigt van een obstinaat omzeilen van de wettelijkheid waarop in die opeenvolgende arresten is gewezen; dat het in rechte niet denkbaar is dat de verdeling van bevoegdheden binnen de Vlaamse Executieve een hinderpaal zou zijn voor het herstel van een onregelmatigheid die thans sedert meer dan 10 jaren de rechten en verplichtingen van alle betrokken overheden en particulieren, alsook de rechtstoestand van het onroerend goed in het Vlaams Gewest, in het ongewisse laat'.

(R.v.St. Cap, nr. 31487, 1 december 1988)

Ook ten aanzien van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, waarover het hier gaat, stelde de Raad reeds meermaals vast dat de orthofotoplannen nooit meer de definitief goedgekeurde plannen naar de gemeentebesturen werden verstuurd (o.a. R.v.St. Gram, nr. 25497, 20 juni 1985; R.v.St. Lambert, nr. 27627, 10 maart 1987; R.v.St. Van Keerberghen, nr. 29941, 28 april 1988; R.v.St. n.v. des Villas de Forest, nr. 31825, 19 januari 1989; R.v.St. n.v. Forges de Clabecq, nr. 32645, 25 mei 1989; R.v.St. de Burbure de Wezembeek, nr. 32825, 27 juni 1989).

Het middel dient bijgevolg te leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing, daar deze enkel steunt op de bestemming als natuurgebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse";

Overwegende dat in de laatste memorie de verwerende partij betoogt :

"In (het) verslag wordt rekening gehouden met de artikelen 100 en 108 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 waarbij de artikelen 13bis en 75, § 3 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd werden in die voege dat alleen de normatieve delen van de gewestplannen die zijn vastgesteld voor 1 januari 1994 ter inzage van de bevolking worden gelegd in elk betrokken gemeentehuis en de niet normatieve delen ter inzage zijn op het hoofdbestuur van de provinciale buitendiensten van de administratieve Ruimtelijke Ordening.

Er wordt in dat verslag ook verwezen naar het arrest van het arbitragehof 86/95 van 21 december 1995 waarbij het arbitragehof heeft overwogen dat artikel 75 § 3 van de wet van 29 maart 1962, krachtens hetwelk de bepalingen van artikel 13bis van die wet vervangen door artikel 100 van het decreet van 22 december 1993 van toepassing zijn op de gewestplannen die definitief zijn vastgesteld voor 1 januari 1994, wel onmiddellijke, doch geen retroactieve werking heeft;

Met betrekking tot het belang van de verzoekende partij, wordt tenslotte in het verslag verwezen naar het arrest nummer 78.643 van 10 februari 1999 waarbij precies op de exceptie van het ontbreken van belang bij het inroepen van eenzelfde middel, geoordeeld wordt dat de exceptie niet kan worden aangenomen.

Verwerende partij is nochtans van oordeel dat bij een vernietiging van het bestreden besluit op grond van het eerste middel tegen de verzoekende partij het gewestplan thans wel tegenstelbaar is en de door het gewestplan aan verzoekers eigendom gegeven bestemming met name natuurgebied, wel tegen hem kan worden ingeroepen.

In zoverre het middel er dan ook toe strekte om deze bestemming natuurgebied voorzien in het gewestplan niet te kunnen tegenwerpen aan de verzoekende partij, heeft verzoekende partij geen belang meer, aangezien deze bestemming door de beslissende overheid na vernietiging van de bestreden beslissing wel kan worden tegengeworpen aan de verzoekende partij";

Overwegene dat verzoeker terecht betoogt dat het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 ten tijde van de bestreden beslissing niet naar behoren was bekendgemaakt; dat hij in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, precies heeft aangegeven waarin dit gebrek gelegen is; dat hieruit volgt dat de door het gewestplan aan verzoekers eigendom gegeven bestemming, met name natuurgebied, tegen hem niet kan worden ingeroepen;

Overwegende dat het betoog van de verwerende partij in de laatste memorie niet kan worden aangenomen; dat het de verwerende partij toekomt zich opnieuw uit te spreken over de aanvraag;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing 15 juni 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende vernietiging van de beslissing van 26 april 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij aan André DE JONCKHEERE de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen van een woning aan de Abstraat 126 te Overijse.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.